

40. Suuri vapautus

Kun inhimillisten lakien suoja riistetään niiltä, jotka kunnioittavat Jumalan lakia, eri maissa valmistaudutaan samanaikaisesti tuhoamaan heidät. Sääöksessä määrätyn ajan lähestyessä ihmiset päättävät antaa sovittuna yönä ratkaisevan iskun erimielisyyden ja nuhteen äänen vaientamiseksi.

Jumalan kansa, josta osa on vankiloissa, osa metsissä ja vuorilla, rukoilee Jumalalta suojelusta. Aseistetut miehet valmistautuvat pahojen enkelien yllyttäminä surmatyöhön. Tällä äärimmäisen hädän hetkellä Jumala puuttuu tilanteeseen: "Silloin teidän huulillanne on laulu niin kuun pyhän juhlan aattoiltana ja sydämässänne ilo niin kuin niillä, jotka kulkevat huilujen soudessa Herran vuorelle, kohden Israelin turvakalliota. Niin Herra antaa valtiasäänensä kaikua, kaikkien nähden hänen käsivartensa ojentuu maata kohden vihan vimmassa, ankarana tulenliekkinä, sademyrskynä, rajukuuroina, raeryöppyinä."

Pahojen miesten joukot valmistautuvat ryntäämään saaliinsa kimppuun, kun yötä synkempi pimeys laskeutuu maan päälle. Samalla taivaalle muodostuu sateenkaari, joka näyttää ympäröivän jokaisen rukoilevan ryhmän. Vihaiset väkijoukot pysähtyvät. Hyökkääjät unohtavat raivonsa kohteet. He tuijottavat Jumalan liiton vertauskuva ja haluavat suojautua sen kirkkaudelta.

Jumalan kansa kuulee äänen sanovan: "Katsokaa ylös." Stefanoksen tavoin he katsovat taivaalle ja näkevät Jumalan kirkkauden ja Ihmisen Pojan

SUURI TAISTELU

valtaistuimellaan.¹

He näkevät hänen nöyryytyksensä merkit ja kuulevat pyynnön: "Minä tahdon, että ne, jotka olet minulle antanut, olisivat kanssani siellä missä minä olen."³ Sitten ääni sanoo: "He tulevat pyhinä, viattomina ja tahrattomina! He ovat seuranneet minun sanaan ja kestäneet."

Keskiyöllä Jumala ilmaisee voimansa vapauttaakseen kansansa. Aurinko tulee esiin ja paistaa täydeltä terältä. Merkit ja ihmeet seuraavat toisiaan. Jumalattomat ovat kauhuissaan, mutta vanhurskaat katsovat iloiten vapautuksensa merkkejä. Keskellä uhkaavaa taivasta on sanomattoman kirkas kohta, josta kuuluu Jumalan ääni kuin suurten vesien pauhu: "Hetki on tullut.,,,

Tuo ääni saa taivaan ja maan järkkymään. Tulee valtava maanjäristys, "niin ankara järistys, ettei sellaista ole ollut koko sinä aikana, jonka ihminen on ollut maan päällä".⁴ Rosoisia lohkaraita sinkoilee joka suuntaan. Meri raivoaa. Pyörremyrsky ulvoo kuin demonien joukko. Maan pinta murtuu. Sen perustukset näyttävät pettävän. Raivoava meri nielee satamakaupunkeja, jotka ovat Sodomian tavoin turmeltuneet. Jumala ei ole unohtanut suurta Babylona, vaan se joutuu nyt "juomaan täyden maljan hänen vihansa ja vonmansa viiniä".⁶ Isot rakeet suorittavat hävitystyötään. Mahtavat kaupungit tuhoutuvat. Ylelliset palatsit, joihin ihmiset ovat tuhlanneet rikkautensa, sortuvat heidän silmiensä edessä. Vankiloiden muurit hajoavat, ja Jumalan kansa pääsee vapauteen.

Haudat aukeavat, ja "monet maan tomussa nukkuvista heräävät, toiset ikuiseen elämään, toiset häpeään ja ikuiseen kauhuun". "Nekin, jotka hänet lävistivät", samoin kuin ne, jotka pilkkasivat Kristusta hänen kuolemantuskissaan, sekä hänen totuutensa kiihkeimmät vastustajat herätetään katsomaan uskollisten ja kuuliaisten osaksi tulevaa kunniaa.⁷

SUURI TAISTELU

Ankara rajuilma kietoo maan liekkiverhoon. Jyrinän läpi kuullaan, miten salaperäiset ja pelottavat äänet julistavat jumalattomien tuomion. Uhmakkaat kerskailijat, jotka piinasivat käskyille kuuluaista Jumalan kansaa, napisevat nyt kauhusta. Demonitkin pelkäävät, ja ihmiset rukoilevat armoa.

Herran päivä

Profeetta Jesaja sanoi: "Sinä päivänä ihmiset heittävät menemään hopeajumalansa ja kultajumalansa, jotka he ovat tehneet kumarrettavikseen. Myyrille ja lepakoille he ne heittävät paetessaan vuorten koloihin ja kallioiden halkeamiin Herran kauhistuttavan voiman tieltä, hänen ylhäisen kirkkautensa tieltä, kun hän nousee järisyttämään maata."

Ne, jotka ovat luopuneet kaikesta Kristuksen tähden, ovat nyt turvassa. Maailman edessä he ovat todistaneet uskollisuutensa häntä kohtaan, joka kuoli heidän puolestaan. Heidän kasvonsa, jotka vielä äsken olivat kalpeat ja riutuneet, säteilevät nyt ihmetyksestä. Heidän äänensä yhtyvät ricinulauluun: "Jumala on turvamme ja linnamme, auttajatume hädän hetkellä. Sen tähden emme pelkää, vaikka maa järkkyy, vaikka vuoret vaipuvat ;mertten syvyykseen. Meret pauhaavat ja kuohuvat, vuoret vapisevat Jumalan suuruuden edessä."

Näiden pyhää luottamusta ilmaisevien sanojen noustessa Jumalan luo taivaallisen kaupungin kirkkaus tulvii raollaan olevista porteista. Sitten taivaalla näkyy kahta kivitaulua pitävä käsi. Tuo pyhä Siinailta julistettu laki ilmoitetaan nyt tuomion mittapuuksi. Sanat ovat niin selvät, että kaikki voivat ne lukea. Muistot heräävät. Taikauskon ja harhaopin pimeys hälvenee.

On mahdotonta kuvailla niiden kauhua ja epätoivoa, jotka ovat polkeneet jalkoihinsa Jumalan lain.

SUURI TAISTELU

Päästäkseen maailmaan suosioon he syrjäyttivät sen käskyt ja opettivat muutkin rikkomaan niitä. Nyt heidän halveksimansa laki tuomitsee heidät. He huomaavat olevansa ilman puolustusta. Jumalan lain viholliset saavat uuden näkemyksen totuudesta ja velvollisuudesta. Liian myöhään he havaitsevat, että sapatti on elävän Jumalan sinetti. Liian myöhään he huomaavat rakentaneensa hiekalle. He ovat taistelleet Jumalaa vastaan. Uskonnon opettajat ovat johtaneet ihmisiä kadotukseen väittäessään ohjaavansa heitä paratiisiin. Miten suuri onkaan pyhässä virassa toimivien miesten vastuu, miten kauhistuttavia heidän uskottomuutensa seuraukset!

Kuninkaiden Kuningas ilmestyy

Jumalan äänen kuullaan ilmoittavan Jeesuksen tulon päivän ja hetken. Jumalan omat kuuntelevat Herran kirkkauden valaistessa heidän kasvonsa. Pian näkyy idässä pieni musta pilvi. Se on Vapahtajaa ympäröivä pilvi. Juhlallisen hiljaisuuden vallitessa Jumalan kansa katselee sen lähestymistä, kunnes se muuttuu suureksi valkoiseksi pilveksi, jonka alaosa hehkuu kirkkaana kuin tuli ja jonkayläpuolella on liiton kaari. Nyt Jeesus ei tule "kipujen miehenä", vaan mahtavana voittajana. Pyhien enkelien lukematon joukko, "kymmentuhatta kertaa kymmentuhatta ja tuhat kertaa tuhat" 10 seuraa häntä. Kaikkien silmät katsovat elämän Ruhtinasta. Hänen päässään on kirkkauden kruunu. Hänen kasvonsa ovat kirkkaammat kuin keskipäivän aurinko. "ja hänen viittaansa on reiden kohdalle kirjoitettu nimi: kuninkaiden Kuningas, herrojen Herra."

Kuninkaiden Kuningas laskeutuu pilvessä tulenliekkien ympäröimänä. Maa vapisee hänen edessään: "Meidän Jumalamame tulee, hän ei enää vaikene. Tuhon tuli kulkee hänen edellään, myrsky raivoaa

SUURI TAISTELU

hänen ympärillään. Hän kutsuu todistajikseen taivaan ja maan, hän vaatii kansansa tilille.”¹²

"Maan kuninkaat, ylimykset ja sotajoukkojen johtajat, rikkaat ja mahtavat miehet ja kaikki muut, niin orjat kuin vapaat, piiloutuivat luoliin ja vuorten rotkoihin ja huusivat vuorille ja kallioille: "Kaatukaa päällemme, käskekää meidät valtaistuimella istuvan, katseelta ja Karitsan vihalta! Heidän vihansa suuri päivä on tullut - kuka voi sen kestää." ¹³

Pilkallinen ivailu on lakannut, valehtelevat huulet vaienneet. Kuuluu vain rukouksen ja itkun ääntä. Jumalattomat rukoilevat kallioita kaatumaan päälleen; he eivät tahdo nähdä hänen kasvojaan, jonka he ovat hylänneet. He tuntevat äänen, joka tunkeutuu kuolleidenkin korviin. Miten usein se onkaan hellästi kutsunut heitä parannukseen. Miten usein se onkaan kuulunut ystävän, veljen, Vapahtajan vetoamuksissa. Tuo ääni palauttaa mieleen halveksitut varoitukset ja torjutut kutsut.

Siellä ovat ne, jotka palkkasivat Kristusta hänen nöyryytyksensä hetkellä. Hän vakuutti.: "Vastedes te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvien päällä." Nyt he näkevät hänet kirkkaudessaan; myöhemmin he näkevät hänen istuvan Voiman oikealla puolella. Siellä on ylimielinen Herodes, joka pilkkasi hänen kuninkaallista arvonimeään. Siellä ovat miehet, jotka panivat hänen päähänsä orjantappurakruunun ja käteensä ruokoepin valtikaksi - ne, jotka kumarsivat häntä pilkallisesti ja sylkivät elämän Ruhtinasta. He yrittävät paeta hänen läsnäoloaan. Ne, jotka löivät naulat hänen käsiinsä ja jalkoihinsa, katsovat tekonsa jälkiä kauhun ja katumuksen vallassa.

Papit ja hallitusmiehet muistavat pelottavan selvästi Golgatan tapahtumat, sen, miten he nyökyttivät päätään saatanallisen ilon vallassa ja huusivat: "Muita

SUURI TAISTELU

hän kyllä on auttanut, mutta itseään hän ei pysty auttamaan."15
Kovempänä kuin Jerusalemissa kaikunut huuto:

"Ristiinnaulitse hänet, ristiinnaulitse hänet! "kohoaa nyt epätoivoinen valitus: "Hän on Jumalan Poika!" He yrittävät paeta kuninkaiden Kuninkaan läsnäoloa.

Kaikkien niiden elämässä, jotka hylkäävät totuuden, on hetkiä, jolloin omatunto herää ja mieltä vaivaa hyödytön suru. Mutta mitä tämä on verrattuna tuon päivän tunnontuskiin! Kauhun valtaamina he kuulevat pyhien huudahtavan: "Tämä on meidän Jumalamme! Häneen me panimme toivomme, ja hän pelasti meidät. 16 Jumalan Pojan ääni kutsuu esiin nukkuvat pyhät. Kaikkiällä maailmassa vanhurskaat kuolleet kuulevat tuon äänen, ja ne jotka sen kuulevat, heräävät eloon. He tulevat kaikista maista, kaikista kansoista ja heimoista ja puhuvat kaikkia kieliä. He tulevat kuoleman vankilasta puettuina kuolemattomuuteen ja huutavat: "Missä on voittoni, kuolema? Missä on pistimesi, kuolema?""

Kaikki nousevat haudoistaan ikuisen nuoruuden vireydessä ja voimassa. Kristus tuli palauttamaan entiselleen sen, mikä oli menetetty. Hän muuttaa alennustilamme ruumiin kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi. Kuolevaisesta, katoavaisesta, synnin saastuttamasta ruumiista tulee täydellinen, kaunis ja kuolematon. Kaikki viat ja epämuodostumat jäävät hautaan, synnin kirouksen viimeisetkin jäljet hävitetään. Kristuksen uskolliset seuraajat tulevat mieleltään, sielultaan ja ruumiiltaan heijastamaan täydellisesti Herransa kuvaa.

Elossa olevat vanhurskaat muutetaan "yhtäkkiä, silmänräpäyksessä". Jumalan äänen kuuluessa heidät tehdään kuolemattomiksi ja temmataan ylös nousseiden pyhien kanssa yläilmoihin Herraa vastaan. Enkelit lähetetään kokoamaan "maan kaikista ääristä ne,

SUURI TAISTELU

jotka hän on valinnut". 18 Pienet lapset lasketaan äitinsä syliin. Kuoleman pitkään erottamat ystävät tapaavat jälleen eivätkä enää koskaan eroa, vaan ilo lauluja laulaen nousevat yhdessä ylös Jumalan kaupunkiin.

Pyhä kaupunki

Jokainen katse pelastettujen lukemattomassa joukossa on kiinnittynyt Jeesukseen. Jokainen silmä katselee hänen kirkkauttaan, hänen, joka kerran oli niin kammottavasti runneltu, että häntä tuskin "enää ihmiseksi tunsi". 19 Voittajien päähän Jeesus laskee kirkkauden kruunun. Jokainen saa kruunun, johon on kirjoitettu hänen uusi nimensä 20 ja sanat "Herralle pyhitetty". Jokaiselle annetaan voitonpalmu ja välkkyvä harppu. Kun johtavat enkelit antavat äänen, kaikki ryhtyvät taitavasti näppäilemään kieliä, ja täyteläisen kauniit sävelet täyttävät ilman. Jokainen ääni yhtyy kiitolliseen ylistykseen: "Hänelle, joka rakastaa meitä ja on vierellään vapauttanut meidät synneistämme, hänelle, joka on tehnyt meidät kuningassuvuksi ja Jumalan, isänsä, papeiksi, hänelle kunnia ja valta aina ja ikuisesti!" 21

Pelastettujen edessä on pyhä kaupunki. Jeesus avaa portit, ja totuutta noudattanut kansa astuu sisään. Sitten kuullaan hänen äänensä: "Tulkaa tänne, te Isäni siunaamat. Te saatte nyt peria valtakunnan, joka on ollut valmiina teitä varten maailman luomisesta sti." 22 Kristus esittelee verellään ostetut Isälle ja sanoo: "Tässä me olemme, minä ja lapset, jotka Jumala minulle antoi." 23 "Minä varjelin heidät, eikä yksikään heistä joutunut hukkaan." 24 Miten ihmeellinen hetki se onkaan, kun ikuinen Isä katsoo pelastettuja ja näkee heissä oman kuvansa! Synnin kirous on poissa, ja ihmisuus on jälleen sopuoinnussa jumaluuden kanssa!

SUURI TAISTELU

Vapahtaja iloitsee nähdessään kirkkauden valtakunnassa ne, jotka pelastuivat hänen kärsimisensä ja alentumisensa perusteella. Pelastetut osallistuvat hänen ilostaan, kun he näkevät niitä, jotka voitettiin heidän rukoustensa, ponnistustensa ja epäitsekään uhrautumisensa avulla. Riemu täyttää heidän sydämensä, kun he näkevät näiden voittaneen muita ja heidän taas toisia.

Kaksi Aadamia

Kun pelastetut lausutaan tervetulleiksi Jumalan kaupunkiin, ilmassa kajahtaa riemuhuuto. Ensimmäinen ja toinen Adam ovat kohtaamassa toisensa. Jumalan Poika on ottamassa vastaan ihmiskunnan kantaisän - Aadamin, jonka hän loi, joka teki syntiä ja jonka synnin vuoksi Vapahtajan ruumiissa on ristiinnaulitsemisen jäljet. Kun Adam näkee naulojen jäljet, hän heittäytyy nöyrästi Kristuksen jalkojen juureen. Vapahtaja nostaa hänet ylös ja kehottaa häntä katselemaan jälleen Eedenkotiä, josta hänet kauan sitten karkotettiin.

Aadamin elämä oli täynnä surua. Jokainen kuoleva lehti, jokainen eläinuhri, jokainen tahra ihmisen luonteessa oli uusi muistutus hänen synnistään. Hän kärsi hirvittäviä tunnontuskia, kun muut syyttivät häntä synnin alkuunpanijaksi. Hän katui vilpittömästi syntiään ja kuoli ylösnousemuksen toivossa. Nyt Adam saa sovituksen perusteella takaisin entisen asemansa.

Haltioituneena hän katselee puita, jotka kerran olivat hänen ilonaan, puita, joiden hedelmiä hän oli kerännyt viattomuutensa päivinä. Hän näkee viiniköynnöksiä, joita hänen omat kätensä ovat hoitaneet, kukkia, joiden kasvattamisesta hän nautti. Tämä on tosiaan ennalleen asetettu Eeden!

Vapahtaja johtaa hänet elämän puun luo ja kehottaa

SUURI TAISTELU

syömään. Hän näkee suuren joukon sukunsa jäseniä pelastettuna. Silloin hän heittää kruununsa Jeesuksen jalkojen juureen ja syleilee Vapahtajaa. Hän näppäilee harppuaan, ja taivas kajahtaa riemulaulusta: "Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen." 25 Koko Aadamin suku heittää kruununsa Vapahtajan jalkojen juureen ja kumartuu kunnioittaen palvomaan häntä. Enkelit itkivät, kun Adam lankesi syntiin, ja iloitsivat, kun Jeesus avasi ulospääsyn haudasta niille, jotka uskovat hänen nimeensä. Nyt he näkevät lun.astustyön tulokset ja yhtyvät ylistyslauluun.

"Minä näin kuin kristallisen meren, joka välkehti tulta. Tuon kristallimeren rannalla seisoivat pedosta voiton saaneet, ne, jotka eivät olleet kumartaneet sen kuvaa eivätkä ottaneet merkkiä, jossa on sen nimen luku."

Sataneljäkymmentäneljätuhatta, jotka on ostettu maan päältä, "lauoivat Mooseksen, Jumalan palvelijan, ja Karitsan laulua." 26 Vain pelastettujen joukko, sataneljäkymmentäneljätuhatta, voi oppia tuon .laulun, sillä se perustuu kokemukseen, jollaista yhdelläkään toisella joukolla ei ole ollut. "He seuraavat Karitsaa, minne hän meneekin. Heidät on ostettu ihmisten joukosta esikoislahjaksi Jumalalle ja Karitsalle. " 27He ovat kokeneet ahdistuksen ajan, jollaista maan päällä ei ole koskaan ennen ollut; he ovat kestäneet samanlaisen tuskan ja ahdistuksen kuin Jaakob; he elivät ilman välittäjää Jumalan. viimeisten tuomioiden kohdatessa maailmaa. "He ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä." "Valhetta ei heidän suustaan ole kuultu, he ovat puhtaita ja virheettömiä" Jumalan edessä. "Nälkä ei heitä enää vaivaa, ei jano, enää ei heitä polta aurinko eikä paahtava helle. Karitsa, joka on valtaistuimen edessä, kaitsee heitä ja vie heidät elämän veden lähteille, ja Jumala pyyhkii heidän silmistään kaikki kyyneleet." 28

SUURI TAISTELU

Ristin salaisuus

Kaikkina aikoina Vapahtajan valitut ovat kulkeneet ahtaita polkuja. Heidät puhdistettiin kärsimysten ahjossa. Jeesuksen tähden he kärsivät vihaa ja parjausta, kestivät kieltäymyksiä ja kokivat katkeria pettymyksiä. He oppivat tuntemaan synnin pahuuden ja voiman, sen aiheuttaman syyllisyyden ja tuskan. Siksi he inhoavat sitä. Synnin ongelman ratkaisemiseksi annettu ääretön uhri tekee heidät nöyriksi ja täyttää heidän sydämensä kiittollisuudella. He rakastavat paljon, koska he ovat saaneet paljon anteeksi.²⁹ Koska he ovat osallistuneet Kristuksen kärsimyksistä, he ovat sopivia osallistumaan hänen kirkkaudestaan.

Jumalan perilliset tulevat ullakkohuoneista, hökkeleistä, vankityrmistä, mestauslavoilta, vuorilta, erämaista, luolista. "He kärsivät puutetta, heitä ahdistettiin ja piesttiin."³⁰ Miljoonat menivät halveksittuina hautaan, koska he kieltäytyivät suostumasta Saatanan houkutuksiin. Mutta nyt he eivät enää ole ahdistettuja tai sorrettuja. Tästä lähtien he pukeutuvat parempiin vaatteisiin kuin yksikään maan mahtavista ennen heitä; heidät kruunataan otsarivoilla, jotka ovat loistavimmat kuin yhdenkään maallisen hallitsijan. Kirkkauden Kuningas on pyyhkinyt kyöneleet kaikkien kasvoilta. He yhtyvät ihanaan, sointuvaan ylistyslau luun, joka kaikuu taivaan holvissa: "Pelastuksen tuo meidän Jumalamme, hän, joka istuu valtaistuimella, hän ja Karitsa!" Ja kaikki vastaavat: "Aamen. Ylistys ja kirkkaus, viisaus, kiitos, kunnia, valta ja voima meidän Jumalallemme aina ja ikuisesti." ³¹

Tässä elämässä me pääsemme vasta alkuun ihmeellisen lunastussuunnitelman ymmärtämisessä. Rajallisella ymmärryksellämme voimme pohtia innokkaasti häpeää ja kunniaa, elämää ja kuolemaa, oikeutta ja armoa, jotka kohtaavat toisensa ristillä; mutta vaikka jännittäisimme hengenvoimamme äärimmilleen, me

SUURI TAISTELU

emme pysty ymmärtämään ristin syvintä merkitystä.

Lunastavan rakkauden pituus ja leveys, syvyys ja korkeus tajutaan vain hämärästi. Lunastussuunnitelmaa ei ymmärretä täydellisesti edes silloin, kun lunastetut näkevät niin kuin heidät nähdään ja tuntevat niin, kuin heidät tunnetaan, vaan uusia puolia totuudesta paljastuu ihmettelevälle ja ihastuneelle mielelle läpi loputtoman ikuisuuden. Vaikka maalliset murheet, tuska ja kiusaukset ovat jääneet taakse ja niiden syy on poistettu, Jumalan kansalla tulee aina olemaan. selvä käsitys pelastuksensa hinnasta.

Risti tulee olemaan pelastettujen laulun aiheena läpi ikuisuuden. Kirkastetussa Kristuksessa he näkevät ristiinnaulitun Kristuksen. He eivät koskaan unohda, että taivaan Majesteetti alensi itsensä korottaakseen langenneen ihmisen, että hän kantoi synnin syyllisyyden ja häpeän, että Isä kätki häneltä kasvonsa, kunnes kadotetun maailman hätä murskasi hänen sydämensä ja sammutti hänen elämänsä. Maailmojen Luoja luopui kirkkaudestaan ihmisen hyväksi.; tämä tulee aina herättämään ihmetystä kaikkialla maailmankaikkeudessa. Kun pelastettujen joukko katsoo Lunastajaansa tietäen, ettei hänenn valtakunnallaan ole loppua, se puhkeaa lauluun: "Arvollinen on Karitsa, joka on teurastettu ja joka on lunastanut meidät Jumalalle omalla kalliilla verellään! "

Ristin salaisuus selittää kaikki muut salaisuudet.

Maailmankaikkeus tulee näkemään, ettei Jumala äärettömässä viisautessaan pystynyt laatimaan muuta suunnitelmaa meidän pelastamisksemme kuin Poikansa uhraamisen. Tämän uhrin korvauksena on ilo siitä, että maa asutetaan lunastetuilla, pyhillä, onnellisilla ja kuolemattomilla olennoilla. Sielun arvo on niin suuri, että Isä on tyytyväinen maksettuun hintaan. Myös Kristus itse on tyytyväinen nähdessään suuren uhrinsa hedelmät.

410

(source=329)